

OBSAH

4–6 Téma týdne

NA POVINNOU VÝUKU PLAVÁNÍ PŮJDOU I PENÍZE Z HAZARDU
O jejím zavedení se uvažuje také v předškolním vzdělávání

7 Aktuálně

V. Bohdalová (ČSSD) na odborářském kongresu:
BEZ PENĚZ SI MŮŽEME KARIÉRNÍM ŘÁDEM VYTAPETOVAT

8–9 Zeptali jsme se

KDO BY MĚL HODNOTIT MATURITNÍ PÍSEMKY Z ČEŠTINY?
Ředitelé jsou rozděleni v názoru, zda stát, nebo škola

10–11 Profil

LOGOPEDICKÁ TŘÍDA JAKO DRUHÁ VARIANTA
Mateřská škola našla vhodnou formu péče o děti se speciálními vzdělávacími potřebami

12 Jak to vidí

Pavla Petřů-Kicková:
MÁ BÝT POSLEDNÍ ROČNÍK V MATEŘINCE POVINNÝ?

13 Odborníci radí

Jana Zapletalová:
O ČEM MOHOU VYPOVÍDAT IQ TESTY?

14–16 Reflexe

LEV JAKO SPOLEČENSKÝ ZABIJÁK
Každý skutečný král musí mít své panství

18–20 Sonda

JAK ZLEPŠIT KVALITU STRAVOVÁNÍ
Pilotní školy zkoušejí vařit zdravě a chutně
ODSOUZENÍ OPERAČNÍM PROGRAMEM
Bude nám vzorem antická Sparta?

21–23 Kaleidoskop

24 Dopisy

25 Informace

NENECHÁVEJTE SI HRDINSKÝ PŘÍBĚH PRO SEBE!
Startuje Dětský čin roku

MŠMT se drží u břehu

Současnému ministrovi školství Marcelu Chládkovi se nedá upřít snaha o řešení nedobré kondice našich dětí – obezita, špatné stravovací návyky, nedostatečné pohybové dovednosti, nízká úroveň fyzické vytrvalosti. Jeho aktivita v oblasti školního stravování a jídelních či nápojových automatů již přinesla první ovoce. Nicméně výsledky na poli pohybových aktivit zatím příliš viditelné nejsou.

Před více než dvěma lety, přesněji začátkem roku 2013 ČŠI provedla rychlé šetření na základních školách na téma *Tělesná výchova: podmínky pro realizaci výuky na základních školách*. Zadavatelem průzkumu bylo MŠMT. Účel byl zřejmý – zjistit, jaké máme podmínky pro zavedení případné třetí hodiny povinné výuky tělesné výchovy. O ní se pak začalo tu a tam hovořit. Dodnes však ministerstvo nepředložilo jedinou ucelenou představu, jak by takováto výuka měla vlastně probíhat.

V rámci daného šetření se také zjišťovalo, jak na tom naše školy jsou s nepovinnou výukou školního plavání. A na to, že je dobrovolná a jen částečně hrazené státem, to dopadlo poměrně dobře. Ze získaných dat by se ale dal udělat dvojnásobek závěrů. Když devět desetin škol plave, tak proč ještě něco řešit? Anebo naopak, pakliže jsou naše školy tak pozitivně plavání nakloněny, proč je ještě více nepodpořit a plavání nezavést plošně? I kdyby jen proto, že se mu nebrání. Těch důvodů (a mnohem podstatnějších) je však samozřejmě daleko více: život zachraňující dovednost, vynikající způsob rekreace a rehabilitace, aktivita, kterou mohou provozovat lidé prakticky každého věku a v nejrůznější zdravotní kondici, a dle mého laického soudu i sport, který přináší nejnižší nežádoucí vedlejší účinky i při jeho výrazném provozování. Nevýhodou realizace této pohybové aktivity je však samozřejmě to, že pro ni musejí být splněny relativně náročné podmínky – bazén a opravdu kvalitní učitel.

Ministerstvo školství se k poslanecké iniciativě na znovuzavedení povinné plavecké vý-

uky zatím staví velice opatrně. Argumentuje tím, že je nejdříve nutné provést potřebnou analýzu, aby bylo možné potřebné finanční prostředky účelně vynaložit. Nabízí se však otázka, proč takovému podrobnému rozboru již neprovedlo před oněmi dvěma roky? Už teď mohla být výuka plavání povinná, plně financovaná a ministr nemusel čekat na impuls od školského výboru, kde se této iniciativy ujal poslanec za Úsvit Augustin Karel Andrlé Saylor.

Přestože ministerstvo školství UN ujistilo, že výuka povinného plavání a případné zavedení povinné třetí hodiny tělesné výchovy jsou dvě odlišné věci, toto striktní dělení nepovažují za přirozené. Naopak. MŠMT by mělo obě roviny maximálně propojit. A důvodů je opět celá řada: Proč ekonomicky nevyužít zařazení povinného plavání do další hodiny tělocviku místo toho, aby se platilo trenérům dalších sportů, a tím de facto ušetřit? Zatímco při výuce jiných pohybových aktivit je dnes obtížné udržet mezi dětmi tolik postrádanou disciplínu, u plavání je to doslova životní nutnost. Takže i jeho mimořádný výchovný charakter je nesporný. Ale hlavně: Naučit se skutečně dobře plavat (kvalitní zvládnutí tří plaveckých stylů) je běh na dlouhou trať a rozhodně ho nelze zvládnout za 40 vyučovací hodiny doporučených MŠMT. Takže proč neplavat alespoň dvacet hodin každý školní rok? A proč se vůbec nehovoří o druhém stupni? A co střední školy? Tam by snad tělesná výchova také měla i nadále být, tak proč ne i plavání? A pokud jde o vysoké školy, rozhodně souhlasím s názorem, že pro studenty učitelství by mělo být jako dovednost povinné při přijímání ke studiu a mělo být dále rozvíjeno i během studia, a to nejen pro ty, kteří se zaměřili na první stupeň. A že není dost bazénů? Postavme je!

Lukáš Doubrava

Kresba: Václav Hradecký

Učiteléské noviny, týdeník pro učitele a přátele školy

Založeny Josefem Králem v Praze roku 1883

Uzávěrka čísla 15. 5. 2015